

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie D.P.

podejrzanego o czyny z art. 216 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 2018 r.

wniosku Sądu Rejonowego w R. z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt II K .../17,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R., rozpoznający sprawę podejrzanego D. P., zainicjowaną wnioskiem o umorzenie postępowania z powodu niepoczytalności sprawcy i orzeczenie środka zabezpieczającego, postanowieniem z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt II K .../17, wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek uzasadniono tym, że czyny zabronione wskazane we wniosku miały zostać popełnione między innymi na szkodę prokuratorów pełniących służbę na obszarze okręgu Sądu Okręgowego w R. Podejrzany zaś z tego powodu wywodzi, iż samo postępowanie przygotowawcze było prowadzone nierzetelnie. Sąd zakończył uzasadnienie konieczności skorzystania z dyspozycji art. 37 k.p.k. konstatacją, iż „wobec występowania pokrzywdzonych osób w charakterze strony również przed Sądem Rejonowym w R., Sąd uznał za właściwe zwrócenie się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o rozważenie możliwości przekazania sprawy do rozpatrzenia innemu sądowi równorzędnemu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie nie występują okoliczności mogące uzasadnić przekazanie sprawy w trybie właściwości delegacyjnej innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Przypomnieć należy, że przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy musi być wykładany restryktywnie. Za „dobro wymiaru sprawiedliwości” w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć w szczególności potrzebę ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywnym działaniu sądów i bezstronności w rozpoznaniu każdej sprawy. Okoliczności przywołane we wniosku o przekazanie sprawy w żadnym razie nie mogą podważyć obiektywizmu Sądu Rejonowego w R. jako całości i jego bezstronności.

Brak podstaw do przekazania sprawy innemu sądowi potwierdza również to, że o ile sam podejrzany rzeczywiście kwestionował bezstronność osób prowadzących postępowanie przygotowawcze (k. 192 – 194, 275), to nie podnosił zarzutów, czy też nie wyrażał obaw co do braku bezstronności Sądu Rejonowego w R. jako całości. Zarówno z „wniosku o zmianę składu sądu” z dnia 25 lutego 2018 r. (k. 276), jak i z pisma zatytułowanego „zażalenie” z dnia 28 maja 2018 r. (k. 289) wynika, że podejrzany zgłaszał zastrzeżenia jedynie co bezstronności sędzi I.G. i w związku z tym domagał się wyłączenia jej od udziału w sprawie i wyznaczenia innego sędziego w drodze losowania. Wniosek ten nie został jednak uwzględniony (k. 283).

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc